

La llengua més jove i decidida

Els Joves per la Llengua, de Mallorca, compleixen els tres primers anys de vida, amb un balanç molt positiu que els ha convertit en una de les organitzacions amb més capacitat de mobilització de l'illa.

L'1 de juliol de 1994 naixia a Palma la Plataforma de Joves de Mallorca per la Llengua. Des de mesos abans de l'estiu, dos d'aquests joves es posaren al capdavant de la iniciativa. Un era Tomeu Martí, conegut activista de la Crida que poc abans havia tornat a Palma des de Barcelona, on havia residit durant uns dos anys. L'altre era Pere Muñoz, membre del col·lectiu Blanquerna i coorganitzador dels seminaris de reflexió i pensament sobre el fet nacional que aquesta associació fa cada final de setembre a Mallorca.

Amb l'ajut d'altres joves, Martí i Muñoz parlaren amb diverses associacions juvenils mallorquines i els expressaren la necessitat que detectaven de coordinar esforços en defensa de la normalització del català a Mallorca. El panorama reivindicatiu en aquest camp era, certament, erm. Després de moltes reunions, era presentada la Plataforma de Joves de Mallorca per la Llengua, que amb els mesos ràpidament es convertí en Joves per la Llengua.

En principi semblava un intent més, una iniciativa que molts consideraven destinada al mateix

oblit que d'altres d'anteriors, atesa la negligència que hom sol atribuir a la joventut illenca. Però aquell estiu de 1994 una acció del Govern Canellas esperonà els Joves. S'anunciava el Decret Rotger sobre l'ensenyament en català, que no preveia cap mínim per a l'ensenyament en la nostra

superava la quarantena. Els mesos següents foren d'una activitat màxima. Participaren en l'organització d'una manifestació d'estudiants contra l'Ordre Rotger i durant l'hivern pensaren a fer un gran acte per la llengua. Finalment decidiren una iniciativa totalment original: el Correllengua.

La idea era adaptar els relleus de la torxa olímpica, però amb la Flama per la Llengua portada pels milers de mallorquins que volguessin així donar testimoni públic i simbòlic del seu compromís amb la defensa de la llengua de Mallorca. L'èxit organitzatiu —centenars de quilòmetres recorreguts i milers

ARXIU / PERE CARMONA

de ciutadans portadors— demostrà que els Joves havien passat en menys d'un any del bateig de foc a la majoria d'edat.

Tres anys després, els Joves tenen 500 voluntaris disposats a treballar quan la comissió permanent —formada per representants de cada associació, a més dels qui s'encarregen del dia a dia de l'organització— els ho reclama. Fan xerrades explicant els seus objectius per tots els instituts de l'illa de Mallorca, on cada cop atreuen més voluntaris. Pensen a realit-

llengua i deixava pràcticament a l'elecció de cada centre la normalització. Era un bateig de foc per als Joves. Durant la tardor ja hi hagué crides públiques en contra de l'Ordre i els Joves es van sumar a un acte que en el mateix sentit organitzà l'Obra Cultural Balear (OCB), entitat que els acull en la seva seu.

En aquells moments la tasca organitzativa de Martí i Muñoz, entre d'altres, ja havia donat fruits i el nombre d'associacions que s'havien adherit a la plataforma

Tomeu Martí i Pere Muñoz, en una fotografia dels inicis de Joves per la Llengua.

Aquesta plataforma va començar a treballar a l'estiu de 1994.

zar l'any vinent un butlletí que arribi a tot el voluntariat i a la gent que participa en els seus actes. Demanen, i obtenen, audiències amb les autoritats polítiques per fer-los arribar les seves opinions sobre l'estat de la llengua i sobre els seus projectes; els reben els petits, mitjans i grans comerços, que escolten les seves reivindicacions –amb sonores victòries, com per exemple la introducció en algun cas de la retolació en català allà on només era en castellà–; preveuen crear una oficina dels drets lingüístics i, el més espectacular, mantenen un acte de mobilització massiva cada any: el segon Correllengua en 1996 i, enguany, l'Acampallengua.

Després de tres anys, Pere Muñoz ocupa ara un càrrec de designació política en el Consell Insular de Mallorca i ja no és portaveu de l'entitat. L'altre, Tomeu Martí, es manté com a portaveu –juntament amb Caterina Cañellas i Carolina Rigo– però ja per poc temps, perquè la renovació de càrrecs és una assignatura pel proper curs, segons diu. Tots dos se senten orgullosos de la tasca

Més de cinquanta associacions i més de cinc-cents voluntaris integren actualment els Joves de Mallorca per la Llengua.

dels Joves. “Crec que el balanç fins ara és molt positiu perquè hem aconseguit demostrar que hi ha una part important de la societat mallorquina que es mobilitza en defensa de la llengua i reclama la responsabilitat de les institucions”, diu Martí. “Els Joves –afegeix– hem aconseguit sacsejar una mica la tranquil·la societat mallorquina”.

Pere Muñoz coincideix a dir que “els Joves foren com un ressort dins els moviments d'associacionisme juvenil a Mallorca, que ràpidament s'adheriren a la defensa del català”. “Aquesta tas-

ca –explica Muñoz–, les institucions no l'han feta i els Joves hem hagut d'omplir aquest buit”. L'èxit dels Joves potser és, com diu Muñoz, que “han sabut combinar l'aspecte lúdic i el reivindicatiu, l'acció directa i la negociació de despatx feta sempre des del rigor”.

Avui, més de cinc-cents voluntaris i més de cinquanta associacions formen part d'aquesta plataforma que ja ha adquirit personalitat pròpia, els Joves per la Llengua.

Imatges corresponents als Correllengües de 1995 i de 1996 i a l'Acampallengua de 1997. Els Joves per la Llengua han combinat l'aspecte lúdic i el reivindicatiu amb l'acció directa i la negociació de despatx.

Miquel Payeras